

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie zażalenia **T.S.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 10 września 2025 r. o odmowie wszczęcia śledztwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 listopada 2025r.

wniosku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14 października 2025r. sygn. akt III Kp 3018/25

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w Szczecinie**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu wskazanym wyżej postanowieniem, na podstawie art. 37§1 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania niniejszej sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Wniosek Sądu został uzasadniony faktem, że sprawa dotyczy zażalenia na odmowę wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygn. akt [...], w której skarżący

wskazał jako osoby podejrzane o popełnienie przestępstw z art. 231§1 k.k. między innymi sędziów Sądu Okręgowego w Poznaniu oraz referendarza sądowego tego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Okręgowego zasługuje na uwzględnienie.

Rzeczywiście, w sytuacji gdy stawiany zarzut dotyczy czynu, który miałby być popełniony przez osoby zatrudnione w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy, to w postrzeganiu powszechnym, mogą zrodzić się wątpliwości, czy sąd ten nie rozpoznaje „własnej” sprawy, a więc czy jest bezstronny. Dobrze pojmowany interes wymiaru sprawiedliwości przemawia za eliminowaniem sytuacji, które mogą rodzić takie wątpliwości.

Stąd potrzeba uwzględnienia wniosku.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy wskazał jako właściwy do rozpoznania sprawy Sąd Okręgowy w Szczecinie, a więc Sąd, którego w żadnym stopniu nie dotyczą podnoszone zarzuty i wątpliwości.

[WB]

[a.ł.]